

Ordlista

Utöver dessa definitioner gäller i tillämpliga fall definitioner enligt miljöbalken 15 kap. samt avfallsförordningen (2011:927).

Abonnemang	Reglering av förhållandet mellan renhållaren och fastighetsinnehavare eller nyttjanderättsinnehavare sker genom abonnemang.
Aerob	Som fordrar syre (SAOL).
Aerob behandling	Behandling av bioavfall med tillgång till/tillförsel av syre, exempelvis kompostering.
Aktiv fas	Den period som sträcker sig från första tillfället då avfall tas emot vid en deponi till dess deponeringen har upphört och aktiva åtgärder för kontroll och utsläppsbegränsning inte längre behövs. Den aktiva fasen innefattar både driftsfas och efterbehandlingsfas.
Anaerob behandling	Behandling av bioavfall utan tillgång till/tillförsel av syre, exempelvis rötning.
Aska	Se rökgasreningsrest respektive slagg.
Avfall	Varje föremål, ämne eller substans som ingår i en avfallskategori enligt avfallsförordningen (2011:927) och som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med, 15 kap 1 §, (1998:808) Miljöbalken.
Avfallshantering	Verksamhet eller åtgärd som utgörs av insamling, transport, återvinning och bortskaffande av avfall. Se 15 kap 5 §, (1998:808) Miljöbalken.
Avfallsinnehavarens ansvar	Den som innehar avfall ska se till att avfallet hanteras på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt. Se 11 §, (1998:808) Miljöbalken.
Avfallsproducent	Var och en som bedriver verksamhet som ger upphov till avfall (ursprunglig) producent eller var och en som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning. (NSF 2004:10).
Avfallsslag	Indelning av avfall med hänsyn till källa.
Avfallstyp	Indelning av avfall med hänsyn till innehåll eller lämplig behandling.
Bala	Packa samman och eventuellt binda samman till balar, t.ex. inför mellanlagring eller för att få ett lätthanterligt material.

BAT	(bästa tillgängliga teknik), rättesnöre för vilket system som ska väljas utifrån ett miljöperspektiv med hänsyn till vad som kan anses ekonomiskt rimligt.
BDT-anläggning	Enskild avloppsanläggning med anslutning från bad, disk och tvätt.
BTEX	Bensen, toluen, etylbensen och xylene.
Behandling	Användning av fysikaliska, termiska, kemiska eller biologiska metoder, inklusive sortering, som ändrar avfallens egenskaper så att dess mängd eller farlighet minskas, hanteringen underlättas eller återvinning gynnas.
Bioavfall	Biologiskt lättnedbrytbart avfall, d.v.s. den del av det organiska avfallet som på kort tid kan brytas ner i biologiska processer, exempelvis mat- och trädgårdsavfall (jämför organiskt avfall).
Biocell	Cell där bioavfall bryts ner i en syrefri process och deponigas tas tillvara.
Biogas	Gas som bildas vid syrefri nedbrytning av biologiskt material, huvudsakligen bestående av metan och koldioxid.
Biologisk behandling	Återvinning av humus, näring och/eller energi ur bioavfall genom aerob eller anaerob behandling.
Biologiskt avfall	Se bioavfall.
Bortskaffande	Sådana förfarande som anges i bilaga 3 till Avfallsförordningen (2011:927), bland annat deponering.
Bring-system	Insamling av källsorterat avfall på en central plats, exempelvis återvinningsstation, i motsats till hämtning vid fastigheten.
Brännbart avfall	Sådant avfall som brinner utan energitillskott efter det att förbränningsprocessen startat. Se 3 §, (2011:927) Avfallsförordningen.
Bortskaffande av avfall	Med bortskaffande av avfall avses de förfaranden som anges i bilaga 3 till avfallsförordningen (2011:927).
Bygg- och rivningsavfall	1) Avfall som uppkommit vid nybyggnad, tillbyggnad, renovering, ombyggnad eller rivning av byggnad. 2) Avfall som härrör från byggande eller rivning av byggnader eller anläggningar.

Celldeponering	Deponering där avfall med olika egenskaper skiljs åt genom deponering inom särskilda områden, celler.
Deponi	Kontrollerat upplag för avfall som inte avses flyttas.
Deponigas	Biogas som bildas vid syrefria processer i en deponi.
Deponirest	Avfall som inte går att kompostera, förbränna eller återvinna.
Dioxin	Samlingsnamn för 210 klororganiska föreningar, varav 17 stycken är mycket giftiga och anrikas i fettvävnad.
Dragväg	Den sträcka renhållaren måste flytta kärlet från hämtstället till hämtningsfordonet och tillbaka igen.
Driftsfas	Del av den aktiva fasen som omfattar tiden från första tillfället då avfall tas emot vid en deponi fram till dess att deponin är sluttäckt.
DOC	Löst organiskt kol.
Elektriskt och elektroniskt avfall (Waste Electric and electronic Equipment, WEEE)	Avfall från elektriska och elektroniska produkter inklusive alla komponenter, utrustningsdelar och förbrukningsvaror som har haft en elektrisk eller elektronisk funktion. Se 8 §, (2011:927) Avfallsförordningen.
Energiåtervinning	Tillvaratagande av el/värme som alstras i en anläggning för avfallsförbränning eller av gas från organiska ämnen, t.ex. i en rötningsanläggning eller på en deponi.
Farligt avfall	Avfall som har en eller flera farliga egenskaper, t.ex. giftigt, cancerframkallande, explosivt eller brandfarligt. Se 11 b §, (2011:927) Avfallsförordningen.
Fastighetsinnehavare	Den som äger fastigheten eller den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som fastighetsägare.
Fastighetsnära insamling	Insamling på eller i direkt anslutning till de fastigheter där avfallet uppkommit.
Fragmentering	Mekanisk behandling för att minska föremålens storlek genom rivning, kapning eller andra metoder.
Fritidshus	Den fastighet som används för privathushåll under begränsad tid av året.
FTI	Förpacknings- och Tidningsinsamlingen.

Förpackningar	Definition, se Förordning (2018:1462) om producentansvar för förpackningar.
Förpackningsavfall	Definition, se Förordning (2018:1462) om producentansvar för förpackningar.
Grovsopor/grovavfall	1) Kommunalt avfall som är så tungt eller skrymmande att det inte är lämpligt att samla in i säck eller kärl. Se NFS (2004:4), 5§. 2) Kommunalt avfall som på grund av sin skrymmande karaktär kräver särskild hänsyn vid hanteringen (EN 13965-1).
Grundavgift	Avgift som avser att bl.a. täcka kostnader för service och administration samt ÅVC verksamhet.
Grundläggande karakterisering	En noggrann bestämning, enligt standardiserade provningsmetoder av avfallets sammansättning, dess lakningsbeteende på kort och lång sikt, avfallets övriga karakteristiska egenskaper samt dess beteende i en deponi.
Heterogent avfall	Avfall som består av stycken eller delar med olika egenskaper
Homogent avfall	Avfall där hela avfallsvolymen har samma egenskaper. Exempel på homogent avfall är enligt Naturvårdsverkets allmänna råd till NFS (2004:4) 12 § jord, sand gjuterisand, tjärasfalt och sorteringsrest från central sortering med efterföljande krossning och siktning.
Kommunalt avfall och därmed jämförligt avfall från annan verksamhet	Avfall som kommer från hushåll och avfall från annan verksamhet som till sin typ eller sammansättning liknar det avfall som kommer från hushåll. Se (1998:808) Miljöbalken 15 kap 3 §. Se även Naturvårdsverkets definition av jämförligt avfall.
Icke brännbart avfall	Avfall som inte kan förbrännas även om energi tillförs, exempelvis sten, metaller.
Icke-farligt avfall	Avfall som inte är farligt avfall enligt definitioner i avfallsförordningen (2011:927), är sådant avfall som inte är markerat med asterisk(*) i bilaga 4 eller annat avfall som har en eller flera av de egenskaper som anges i bilaga 3 i samma förordning.
Industriavfall	Avfall som uppkommit genom en verksamhetsprocess.

Inert avfall	Avfall som inte kan ge upphov till störande reaktioner med ämnen det kommer i kontakt med, exempelvis sten och grus. Se (2001:512) Deponeringsförordningen 3a §.
Innehavare	Avfallsproducenten eller den fysiska eller juridiska person som innehar avfallet.
Insamling	Uppsamling, sortering eller blandning av avfall för vidare transport.
Kompostering	Biologisk hantering där biologiskt avfall bryts ner under förbrukning av syre (jämför rötning).
Källsortering	Sortering eller separering av avfall på samma plats det uppkommit, t.ex. i hushållet.
Kärl- och säckavfall	Den del av kommunalt avfall som läggs i kärl eller säck, det vill säga exklusive avfall till materialåtervinning, grovavfall och farligt avfall.
Köksavfall	Matavfall som härrör från hushållsmatlagning. Anmärkning: Köksavfall inbegriper även matavfall från storkök. Köksavfall med biologiskt ursprung som genom sin struktur och sammansättning lätt bryts ner och som är utan inblandning av annat avfall.
Lakvatten	Vätska som rinner genom, tränger ut ur eller finns i avfall under deponering, mellanlagring eller transport.
Latrin	Avfall som består av mänskliga exkrementer inneslutna i en septiktank eller en kloakbrunn.
Lättnedbrytbart avfall	Avfall som lämpar sig för kompostering eller rötning.
Matavfall	Livsmedelsavfall från livsmedelskedjan (hushåll, restauranger, storkök, butiker och livsmedelsindustrin) som av kommersiell eller annan orsak inte gått till konsumtion.
Materialutnyttjande	En upparbetning i produktionsprocess av avfallsmaterialet till det ursprungliga ändamålet eller till andra ändamål. I begreppet ingår biologisk behandling. Energiutvinning ingår inte i begreppet.
Materialåtervinning	Se återvinning.
Miljöstation	Vanligtvis bemannad mindre anläggning på ÅVC för mottagning av hushållens farliga avfall.

Nyttjanderättsinnehavare	Den som, utan att omfattas av begreppet fastighetsinnehavare, har rätt att bruka eller nyttja fastigheten, t.ex. genom arrende, bostadsrätt eller hyresrätt.
Organiskt avfall	Avfall som innehåller organiskt kol, exempelvis biologiskt avfall och plastavfall (jämför bioavfall). Se (2011:927) Avfallsförordningen 3 §.
Producent	Den som yrkesmässigt tillverkar, för in till Sverige eller säljer en vara eller en förpackning (varuproducent) eller den som i sin yrkesmässiga verksamhet frambringar avfall som kräver särskilda åtgärder av renhållnings- eller miljöskäl. Se (1998:808) Miljöbalken 15 kap 9 §.
Producentansvar	Producenters ansvar för vissa utpekade produkter under hela dess livscykel inklusive design, produktion och omhändertagande som avfall.
Renhållaren	Den som kommunen anlitat att utföra avfallsverksamheten i kommunen.
Rökgasreningsrester	Samlingsnamn för en finkornig fraktion som uppstår vid rening av rökgaserna och består av pannaska, flygaska, filterkaka från slangfilter samt slam. Rökgasreningsresterna deponeras som farligt avfall.
Rötning	Anaerob (syrefri) behandlingsmetod för bioavfall där biogas bildas (jämför kompostering).
Slagg, slagg-grus	Material som inte är brännbara eller inte förångas vid förbränning, t.ex. glas, porslin, järnskrot och stenliknande material (grus med mera). Sedan större föremål samt metallrester sorterats bort och materialet siktats får man slagg-grus.
Tillsyn	Tillsynskontroll av myndighet på verksamheter eller personer. Exempelvis tillsynskontroll av farlig verksamhet.
TOC	Totalt organiskt kol.
Trädgårdsavfall	Biologiskt avfall från trädgårdsskötsel.
Verksamheter	T.ex. industrier, affärsrörelser, vård- och serviceinrättningar samt föreningar och företag.
Verksamhetsutövare	Ett företag, organisation eller ideell förening som bedriver verksamhet där avfall uppstår.
Vitvaror	Vanligen större hushållsprodukter, t.ex. diskmaskin, tvättmaskin och kylmöbler.

Återanvändning	Användning av en kasserad produkt utan föregående förädling. Definition, se även Förordning (2018:1462) om producentansvar för förpackningar.
Återvinning (Recycling)	Användning av material, näringsämnen eller energi från avfall. Se återvinningsförfarande, bilaga 4 till Avfallsförordningen (2018:1462).
Återvinningscentral (ÅVC)	En bemannad mottagningsanläggning för mottagning av grovavfall, trädgårdsavfall, farligt avfall, producentansvarigt material, etc.
Återvinningsstation (ÅVS)	Obemannad anläggning där hushåll kan lämna förpackningar och returpapper som omfattas av förordningarna om producentansvar (SFS 2018:1462, SFS 2005:221).
Överensstämmelseprovning	Undersökning av att avfall som ska deponeras överensstämmer med resultaten från provningen i den grundläggande karakteriseringen och där sådana finns gällande mottagningskriterier för den deponiklass där avfallet ska deponeras.